

Indvendinger imod, at det Offentlige lægger Beslag paa den hele Værdistigning. Saafremt der derimod er anvendt Kapital paa Ejendommen, kan den Mulighed ikke paa Forhaand afvises, at Kapitalen, der muligvis er anvendt forudseende og dygtigt, har givet Ejeren et ekstraordinært stort Udbytte, der atter kan være bundfældet som Forskelsrente i Form af en Værdistigning ud over den anvendte Kapitals egen Værdi. At behandle denne Værdistigning paa samme Maade som en Værdistigning, der udelukkende maa føres tilbage til Forhold udenfor Grundejeren, vilde være baade urigtigt og ufornuftigt. Der maa saa Fald afsættes en rundelig Margen, saaledes at Forskelsrenten i Jord ikke behandles paa en fra de andre Forskelsrenter afvigende Maade. **K. Riis-Hansen.**

Bikuben. Dansk Spare- samt Børne- og Alderdomsforsørgelsesforening. 1857—1907. København 1907.

I Anledning af det 50 Aars Jubilæum, den kendte københavnske Sparekasse »Bikuben« fejrede i Foraaret, udsendte Bestyrelsen et smukt lille Festskrift paa 100 Sider, der delvis paa Grundlag af Optegnelser af Bikubens tidligere administrerende Direktør, Etatsraad F. Gram og Kommunalæge W. Thomsen er udarbejdet af nuværende Medlem af Direktionen, Professor, Dr. Westergaard.

Festskriftet indeholder en Fremstilling af Institutionens Historie i de forløbne 50 Aar, som er meget lærerig. Det har langtfra altid været en Dans paa Roser, tværtimod, der har været mange Besværligheder at overvinde; men da det altid er lykkedes at komme over de forskellige *rhins*, uden at Bikuben nogensinde har svigtet den Tillid, som Befolkningen og Pengeverdenen har vist den, kan det for den, der ser paa alle Kalamiteterne bagefter, kun være interessant at se, hvor lidt der skal til for at fremkalde en Krise, og hvor omsigtsfuld en Bestyrelse

Indvendinger imod, at det Offentlige lægger Beslag paa den hele Værdistigning. Saafremt der derimod er anvendt Kapital paa Ejendommen, kan den Mulighed ikke paa Forhaand afvises, at Kapitalen, der muligvis er anvendt forudseende og dygtigt, har givet Ejeren et ekstraordinært stort Udbytte, der atter kan være bundfældet som Forskelsrente i Form af en Værdistigning ud over den anvendte Kapitals egen Værdi. At behandle denne Værdistigning paa samme Maade som en Værdistigning, der udelukkende maa føres tilbage til Forhold udenfor Grundejeren, vilde være baade urigtigt og ufornuftigt. Der maa saa Fald afsættes en rundelig Margen, saaledes at Forskelsrenten i Jord ikke behandles paa en fra de andre Forskelsrenter afvigende Maade. **K. Riis-Hansen.**

Bikuben. Dansk Spare- samt Børne- og Alderdomsforsørgelsesforening. 1857—1907. København 1907.

I Anledning af det 50 Aars Jubilæum, den kendte københavnske Sparekasse »Bikuben« fejrede i Foraaret, udsendte Bestyrelsen et smukt lille Festskrift paa 100 Sider, der delvis paa Grundlag af Optegnelser af Bikubens tidligere administrerende Direktør, Etatsraad F. Gram og Kommunalæge W. Thomsen er udarbejdet af nuværende Medlem af Direktionen, Professor, Dr. Westergaard.

Festskriftet indeholder en Fremstilling af Institutionens Historie i de forløbne 50 Aar, som er meget lærerig. Det har langtfra altid været en Dans paa Roser, tværtimod, der har været mange Besværligheder at overvinde; men da det altid er lykkedes at komme over de forskellige *rhins*, uden at Bikuben nogensinde har svigtet den Tillid, som Befolkningen og Pengeverdenen har vist den, kan det for den, der ser paa alle Kalamiteterne bagefter, kun være interessant at se, hvor lidt der skal til for at fremkalde en Krise, og hvor omsigtsfuld en Bestyrelse

bør være i gode som i onde Dage. Det maa kun ønskes, at Bikuben ogsaa i sin fremtidige Virksomhed vil vise sig tro mod den smukke Tradition, som her er skildret for det første halve Decenniums Vedkommende. Dette gælder ikke mindst Forholdet mellem Institutionen og Befolkningen, og at Bikuben har Bud i mange Hjem, ses bedst af, at der i 1906 var over 171000 Sparekassebøger med i alt henved 61 Mill. Kr.s Indskud, og at Antallet af Ind- og Udbetalinger i den sidste halve Snes Aar har været over $\frac{1}{2}$ Million om Aaret.

At en ny Institution som Bikuben ogsaa i de indre Forhold har haft sine Børnesygdomme at overvinde, ligger i Sagens Natur; det viser Festskriftet ogsaa, selv om man af de mange Biografier, der omhandle de tidligere til Anstalten knyttede mer eller mindre kendte Personer, nærmest faar Indtryk af, at det har været en sjælden Samling af dygtige og navnlig elskværdige Mennesker, der til alle Tider har viet deres Kræfter til Bikuben; er der saa endelig et sort Faar, som ikke synes at have gjort sig i Ensemblet (og det maa man endda slutte sig til, da der intet ondt Ord er sagt om ham), saa faar vi ikke Navnet, men kun — Forbogstavet i Efternavnet. Der er noget smukt og umiddelbart tiltalende i det gamle Ord *de mortuis nil nisi bene*, som ogsaa synes at have faaet fornyet Kurs i vore Dage, og i Jubilæumsstemning skulde man naturligvis ogsaa helst alene dvæle ved de lyse Minder; men ved en historisk Skildring vil det — ikke mindst under Hensyn til en saadans blivende Betydning — sikkert vise sig mest formaalstjenligt ogsaa en Gang imellem at røbe nogle af de mindre heldige Sider hos de skildrede Personer.

I selvstændige Afsnit er behandlet de til Bikuben knyttede særlige Forsørgelseskasser, Børneforsørgelsen saavel som Alderdomsforsørgelsen. Der er gjort Rede for de forskellige Principper, der paa disse Omraader har fundet Anvendelse i Tidens Løb, og hvorledes der fra Direktionens Side før og nu er gjort alt muligt for at

konsolidere Forholdene, saaledes at Pengeanbringelsen til de givne Formaal kan blive saa udbyttegivende for Publikum som muligt. Af de meddelte Regnskabsdata ser man, at det i Tidens Løb er betydelige Summer, der er tilskudt til Forsørgelseskasserne, og man maa snarest forundre sig over, at der ikke er flere, der benytte de gunstige Vilkaar, der her gives for Opsparing. I Børneforsørgelsen indskydes ca. 100000 Kr. aarlig, i Alderdomsforsørgelsen ca. 200000 Kr., og der indestod i 1906 henholdsvis godt 2 og $9\frac{1}{3}$ Mill. Kr. i de to Forsørgelsesafdelinger. Ogsaa om Forvaltningsafdelingen, som først begyndte midt i 1890'erne, og hvormed Meningen var at danne et Slags privat Formynderi, gives Oplysning. Der har været stadig Fremgang siden Oprettelsen, hvilket viser, at der var Trang til denne Institution; paa 312 Konti i 1906 indestod en samlet Kapital paa 7,67 Mill. Kr. -- Efter hvad der oplyses, udgjorde Sparekassebeholdningen, Forsørgelseskasserne, Forvaltningsafdelingen og de forskellige Reservefonds ved Udgangen af 1906 en samlet Sum af $82\frac{1}{2}$ Mill. Kr., altsaa er det en meget betydelig Virksomhed, der er arbejdet op i Løbet af de 50 Aar. Det kunde have været interessant, om Værket havde sluttet med en tabellarisk Oversigt, hvori der for alle 50 Aar var gjort Rede for Bevægelsen i de forskellige Grene; det var derved blevet lettere at følge saavel den historiske Udvikling som Forretningernes Vækst i Tidens Løb.

Værket fremtræder i en smuk og tiltalende Skikkelse og er ledsaget af gode Billeder af de til Institutionen knyttede Mænd.

M. K.

WILLI MORGENROTH. **Die Exportpolitik der Kartelle.** Leipzig 1907. Duncker & Humblot. (VIII | 119 S. — Mk. 2.50).

I den foreliggende Bog behandler Forfatteren den af Karteluvæsenets Sider, der hidtil mest har frapperet Offentligheden — skønt tilforhadeligt Materiale kun sparsomt